

Bruksela, 3 listopada 2015 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalne numery
referencyjne:
2014/0258 (NLE)
2014/0259 (NLE)

13005/15
ADD 1

SOC 583
EMPL 385
MIGR 49
JAI 751

NOTA DO PUNKTU I/A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część I)/Rada
Nr poprz. dok.:	6782/15 SOC 152 EMPL 78 MIGR 14 JAI 153
Nr dok. Kom.:	13157/14 - COM(2014) 559 final + 13158/14 - COM(2014) 563 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej Międzynarodowej Organizacji Pracy w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych Wniosek dotyczący DECYZJI RADY upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej Międzynarodowej Organizacji Pracy w odniesieniu do kwestii dotyczących polityki społecznej – <i>Przyjęcie</i>

Delegacje otrzymują w załączeniu projekty oświadczeń, które mają być włączone do protokołu Rady.

OŚWIADCZENIE REPUBLIKI CZESKIEJ

„Republika Czeska w pełni popiera protokół z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej.

Jednak Republika Czeska nadal wyraża wątpliwości co do istnienia wyłącznej kompetencji UE w dziedzinie objętej tym protokołem, w szczególności z uwagi na brzmienie art. 82 ust. 2 i art. 153 ust. 2 TFUE (obydwa te postanowienia zezwalają Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na ustanawianie norm minimalnych lub warunków) oraz opinii 2/91, w której Trybunał Sprawiedliwości UE stwierdził wyraźnie, w kontekście MOP, że postanowienia umowy międzynarodowej nie wpływają na przepisy przyjęte przez UE, jeżeli zarówno ta umowa, jak i prawodawstwo unijne ustanawiają normy minimalne”.

OŚWIADCZENIE IRLANDII

„Irlandia pragnie podkreślić, że w pełni popiera protokół z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej.

Irlandia pragnie jednak wyjaśnić, że jej zdaniem decyzja Rady upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej Międzynarodowej Organizacji Pracy, jeżeli chodzi o art. 1–4 protokołu w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych ma zastosowanie wyłącznie do dziedzin wchodzących w zakres wyłącznej kompetencji UE o tyle, o ile wspomniany protokół może wpłynąć na wspólne przepisy unijne”.

OŚWIADCZENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

„Zjednoczone Królestwo pragnie podkreślić swoje poparcie dla protokołu z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. oraz wyrazić zamiar ratyfikowania tego protokołu.

Zjednoczone Królestwo pragnie wyrazić opinię, że z protokołu tego nie wynika wyłączna zewnętrzna kompetencja Unii w odniesieniu do kwestii, o których mowa w *decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r.*

Międzynarodowej Organizacji Pracy w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych. W związku z tym nie istniał wymóg upoważnienia państw członkowskich w tym zakresie do ratyfikowania protokołu w interesie Unii. Państwa członkowskie powinny zatem same w sobie być w stanie rozważyć ratyfikację protokołu.

Ponadto Zjednoczone Królestwo uważa, że projekt *decyzji Rady w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych*, stanowiący środek zaproponowany na mocy części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, podlega postanowieniom protokołu (nr 21) do Traktatów dotyczącego stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Zgodnie z powyższym Zjednoczone Królestwo nie uważa, by było automatycznie zobowiązane, jak sugerowano w motywie (9), do wzięcia udziału w decyzji Rady wyłącznie ze względu na udział w dyrektywie 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, a także w dyrektywie 2012/29/UE ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw.

W związku z tym Zjednoczone Królestwo nie skorzysta ze swojego prawa na mocy protokołu nr 21 do uczestnictwa w *decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji z 1930 r. dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej Międzynarodowej Organizacji Pracy w odniesieniu do kwestii dotyczących współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych*”.

OŚWIADCZENIE REPUBLIKI MALTY

„Republika Malty w pełni popiera treść protokołu z 2014 r. do Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. i zamierza ratyfikować ten protokół.

Republika Malty ma jednak poważne zastrzeżenia prawne i proceduralne do obydwu proponowanych decyzji Rady upoważniających państwa członkowskie do ratyfikowania protokołu MOP.

Republika Malty nie uważa, by istniała wyłączna kompetencja UE wynikająca z dziedzin objętych tym protokołem, ze względu na to, że zarówno art. 82 ust. 2, jak i art. 153 ust. 2 TFUE zezwalają Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na ustanawianie norm minimalnych, a w opinii 2/91 Trybunał stwierdził wyraźnie, w kontekście MOP, że postanowienia umowy międzynarodowej nie wpływają na przepisy przyjęte przez UE, jeżeli zarówno ta umowa, jak i prawodawstwo unijne ustanawiają normy minimalne. To pociąga za sobą pytanie o to, czy konieczne i właściwe jest przyjęcie proponowanych decyzji Rady. Ponadto Republika Malty ubolewa również nad tym, że Komisja nie przeprowadziła szczegółowej analizy podziału kompetencji, by uzasadnić potrzebę przyjęcia tych decyzji, oraz nad brakiem jasnego nakreślenia w ostatecznej wersji tekstu zakresu wykonywanych kompetencji (wyłącznych lub dzielonych).

Ponadto Republika Malty nie jest nadal przekonana co do stosowności użycia art. 218 ust. 6 TFUE jako proceduralnej podstawy prawnej, gdyż art. 218 ust. 6 TFUE określa, iż Rada „na wniosek negocjatora” może przyjąć decyzję w sprawie zawarcia umowy między Unią a organizacjami międzynarodowymi. Negocjator mianowany jest w drodze decyzji Rady, jak przewidziano w art. 218 ust. 3 TFUE, druga część zdania. W związku z wyżej wymienionym protokołem w drodze decyzji Rady nie udzielono żadnego mandatu do negocjacji i przyjęcia protokołu na 103. sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy. Zatem art. 218 ust. 6 TFUE jest w najlepszym wypadku wątpliwą proceduralną podstawą prawną.

Niezależnie od powyższych zastrzeżeń natury prawnej, ze względu na znaczenie tego protokołu, który Malta w pełni popiera, Republika Malty zdecydowała, że wstrzyma się od głosu w sprawie przedmiotowych decyzji”.

OŚWIADCZENIE REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC, DO KTÓREGO PRZYŁĄCZAJĄ SIĘ REPUBLIKA GRECKA, WĘGRY I RUMUNIA

„Komisja przedłożyła dwa wnioski dotyczące decyzji Rady upoważniających państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Protokołu z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. Międzynarodowej Organizacji Pracy w odniesieniu do tych części, które leżą w kompetencjach Unii (1) zgodnie z art. 153 ust. 1 lit. a) i b) TFUE oraz (2) zgodnie z art. 82 ust. 2 TFUE. Art. 218 ust. 6 lit. a) pkt (v) TFUE został wymieniony jako proceduralna podstawa prawna tych decyzji Rady.

Republika Federalna Niemiec podkreśla prawne i polityczne znaczenie protokołu z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. Międzynarodowej Organizacji Pracy. Zdecydowanie popiera cele tych instrumentów oraz ratyfikowanie protokołu przez wszystkie państwa członkowskie również w interesie Unii, wzywa państwa członkowskie do ratyfikowania protokołu oraz jak najszybciej sama zainicjuje proces jego ratyfikacji w Niemczech.

Istnieją jednak rozbieżne opinie prawne co do norm proceduralnych stanowiących podstawę decyzji, a różnice te nie mogły jak dotąd zostać rozwiązane. Z punktu widzenia Niemiec art. 218 ust. 6 TFUE, który został wskazany jako podstawa proceduralna, nie jest właściwy do tego celu. Jednak ze względu na prawne i polityczne znaczenie protokołu Republika Federalna Niemiec jest gotowa zatwierdzić przedłożone wnioski i pominąć kwestie proceduralne nakreślone w swoich pisemnych uwagach z dnia 23 października 2014 r. Republika Federalna Niemiec zatwierdza zatem niniejszą decyzję niezależnie od swojej opinii prawnej dotyczącej wykładni art. 218 ust. 6 TFUE.

Rząd federalny pragnie wykorzystać tę okazję do przeanalizowania, wraz z państwami członkowskimi i Komisją Europejską, możliwych sposobów pogodzenia z jednej strony interesów proceduralnych państw członkowskich UE jako autonomicznych członków MOP, a z drugiej strony interesów proceduralnych Unii Europejskiej jako strażniczki wspólnotowego dorobku prawnego”.